

Niekoľko slov k odvolaniu Jána Mazáka z funkcie predsedu Súdnej rady SR

Publikované: 28. 04. 2024
Kolektív autorov

„Niekoľko slov“ k odvolaniu prof. JUDr. Jána Mazáka, PhD., z funkcie predsedu Súdnej rady Slovenskej republiky

Marcela Kosová
Peter Šamko
Ayše Pružinec Eren
Dana Jelinková Dudzíková
Marián Fečík
Ľudmila Joanidisová
Martin Bezák
Peter Farkaš
Ľuboš Kunay
Magdaléna Hromcová

Dňa 23. apríla 2024 bola zverejnená na webovom sídle Súdnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „**súdna rada**“) ústavná sťažnosť prof. JUDr. Jána Mazáka, PhD. (ďalej len „**Ján Mazák**“) podaná proti uzneseniu súdnej rady č. 103/2024 z 16. apríla 2024, ktorým bol menovaný odvolaný z funkcie predsedu súdnej rady.[1]

Ako členovia súdnej rady, ktorí sme hlasovali za odvolanie Jána Mazáka z funkcie predsedu súdnej rady, si týmto dovoľujeme dať k nášmu hlasovaniu ako i predmetnej ústavnej sťažnosti nasledovné **vyjadrenie**:

I. Od podozrenia k podaniu návrhu na odvolanie

Dňa 14. novembra 2023 navrhli štyria členovia súdnej rady zaradenie bodu programu na zaujatie stanoviska súdnej rady k postupu a právomociam predsedu súdu ako disciplinárneho navrhovateľa. Podkladom pre zaradenie tohto bodu programu bolo zverejnené odlišné stanovisku sudcu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky[2] k rozsudku sp. zn. 32D/15/2021 z 8. marca 2023 vo veci disciplinárneho návrhu predsedu Špecializovaného trestného súdu Jána Hrubalu a predsedu súdnej rady Jána Mazáka podaného proti sudcovi Špecializovaného trestného súdu Michalovi Trubanovi.

Súdna rada následne dňa 13. decembra 2023 prijala uznesenie č. 470/2023[3], ktorým skonštatovala, že súčasťou opatrení predsedu súdu na zistenie skutkového stavu veci v zmysle § 42 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov[4] nie je získavanie informácií prostriedkami operatívno-pátracej činnosti od orgánov činných v trestnom konaní, nakoľko na konanie predsedu súdu sa nevzťahuje Trestný poriadok, ani zákon č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore, a to ani podporne, pretože nejde o postup v trestnom alebo disciplinárnom konaní.

Z rozpravy k uvedeného bodu programu vyplynulo, že podnecovateľom konania predsedu Špecializovaného trestného súdu vo veci získavania informácií prostriedkami operatívno-pátracej činnosti bol práve Ján Mazák, z ktorého vyjadrení vyplýva, že nerozlišoval medzi kompetenciami predsedu súdnej rady a kompetenciami súdnej rady ako celku, resp. jej kontrolnými komisiami.

Súdna rada preto uznesením č. 99/2024 z 20. marca 2024^[5] vyzvala Jána Mazáka, v tom čase svojho predsedu, aby písomne zodpovedal na položené otázky týkajúce sa vo svojej podstate lustrácie sudcov.

Ján Mazák doručil členom súdnej rady odpoveď, ktorá sa však nejavila ako dostačujúca, v dôsledku čoho vznikla potreba realizovať nahliadnutie do spisov vedených Kanceláriou súdnej rady na verifikovanie jeho tvrdení.

Zistené skutočnosti sa následne premietli do vymedzenia 9 skutkov v návrhu na odvolanie Jána Mazáka z funkcie predsedu súdnej rady^[6], ktorý bol podaný 12. apríla 2024 (piatok) o 13.07 hod. a bol obratom súdnou radou elektronicky zaslaný jej členom. Ján Mazák uviedol, že sa s obsahom návrhu na jeho odvolanie oboznámil až v pondelok 15. apríla 2024.

Hoci Ján Mazák elektronicky najprv členov súdnej rady informoval o tom, že návrh na jeho odvolanie z funkcie predsedu súdnej rady nezarádí do programu aprílového zasadnutia súdnej rady, po následných námietkach následne tak urobil.

V rámci diskusie týkajúcej sa schvaľovania programu 4. zasadnutia súdnej rady dňa 16. apríla 2024 Ján Mazák nesúhlasil s tým, aby sa o návrhu na jeho odvolanie z funkcie predsedu súdnej rady rokovalo na aprílovom zasadnutí a požadoval lehotu na prípravu v presne neurčenej dĺžke niekoľkých týždňov.

Zo zápisnice zo zasadnutia súdnej rady konaného dňa 16. apríla 2024^[7] vyplýva, že:

*„Členka súdnej rady Marcela Kosová doplnila svoj pôvodný procedurálny návrh v znení, že dnes bude prednesený návrh navrhovateľov a rozhodovať o tomto návrhu sa bude 23. apríla 2024 s tým, že predsedovi súdnej rady sa poskytuje 5 dňová lehota na prípravu jeho vyjadrenia k návrhu na jeho odvolanie a vyzvala predsedu súdnej rady, aby potvrdil, že na 23. apríla 2024 zvolá mimoriadne zasadnutie k tomu navrhnutému bodu programu. **Predseda súdnej rady uviedol, že sa nevie vyjadriť, či táto lehota na prípravu bude pre neho dostatočná.** Členka súdnej rady Marcela Kosová na základe nesúhlasného stanoviska predsedu súdnej rady, vzala doplnenie procedurálneho návrhu o odložení rozhodovania o bode 7 konsolidovaného návrhu programu na 23. apríla 2024 späť a zotrvala na svojom pôvodnom procedurálnom návrhu, aby navrhovaný bod 7 bol presunutý ako 2. bod konsolidovaného návrhu programu.“*

Súdna rada následne schválila program 4. zasadnutia, ktorého druhým bodom bol návrh na odvolanie predsedu súdnej rady. **Ján Mazák v reakcii na takéto schválenie programu rokovanie súdnej rady opustil.**

V rámci prerokovania návrhu na odvolanie Jána Mazáka bol po prednesení tohto návrhu a vysvetlenia k nemu, po následnej diskusii, uznesením súdnej rady č. 103/2024 z 16. apríla 2024 Ján Mazák odvolaný z funkcie predsedu súdnej rady.

II. Ústavná sťažnosť

Proti uzneseniu súdnej rady č. 103/2024 z 16. apríla 2024 podal dňa 23. apríla 2024 Ján Mazák právne zastúpený advokátom JUDr. Petrom Kubinom ústavnú sťažnosť^[8]. Túto založil na štyroch dôvodoch a to, že:

1. Sťažovateľ bol odvolaný z funkcie bez toho, aby bolo preukázané, že „opakovane porušuje svoje povinnosti“, a preto bol odvolaný z funkcie z iných dôvodov, resp. nad rámec dôvodov uvedených v zákone,
2. Sťažovateľovi bolo odopreté právo na prípravu svojej obhajoby a na vypočutie k skutočnostiam kladeným mu za vinu v návrhu na odvolanie, pre ktoré bol napadnutým rozhodnutím odvolaný z funkcie predsedu súdnej rady.

3. Jeden z členov súdnej rady, ktorého hlas bol vo veci rozhodujúci, pri hlasovaní za prijatie napadnutého rozhodnutia nebol nestranný, pretože rozhodoval vo veci, ktorá sa ho bezprostredne dotýkala, teda „*in causa sua*“.
4. Napadnuté rozhodnutie je odôvodnené arbitrárne.

Záverom svojej ústavnej sťažnosti navrhol Ján Mazák Ústavnému súdu Slovenskej republiky vydať dočasné opatrenie, ktorým by uložil súdnej rade dočasne sa zdržať vykonávania (i) uznesenia súdnej rady č. 103/2024 zo dňa 16. apríla 2024 o jeho odvolaní z funkcie predsedu súdnej rady a (ii) právomoci voliť predsedu súdnej rady, a to až do právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci samej.

III.

Stanovisko k ústavnej sťažnosti

Ad 1. Opakované porušenie povinností

Podľa § 4b ods. 3 písm. c) zákona č. 185/2002 Z.z. o Súdnej rade Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „**zákon o súdnej rade**“ návrh na odvolanie predsedu súdnej rady môžu podať najmenej piati členovia súdnej rady. Súdna rada môže predsedu súdnej rady odvolať, ak **opakovane porušuje svoje povinnosti**.

Opakovane znamená, že sa musí jednať o viacnásobné teda nie ojedinelé porušenie povinnosti. Z návrhu na odvolanie Jána Mazáka z funkcie predsedu súdnej rady vyplýva, že sa tento mal dopustiť nezákonných lustrácií sudcov opakovane celkovo 9 krát a to v období rokov 2021 až 2024.

Porušenie povinnosti môže mať rôznu podobu. Jednoznačne však možno skonštatovať, že pod porušením povinnosti sa rozumie aj taký výkon právomoci alebo oprávnenia, ktorý je v rozpore so zákonom. Predseda súdnej rady ako štátny orgán je totiž v zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky oprávnený a povinný konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Pri súdnej rade možno rozoznávať medzi oprávneniami jej predsedu, súdnej rady ako celku prípadne aj oprávneniami osobitných orgánov súdnej rady (napr. kontrolných komisií). Hoci z čl. 141 ods. 8 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva, že činnosť súdnej rady riadi a organizuje jej predseda, uvedené neznamena, že si predseda súdnej rady môže aťrahovať oprávnenia súdnej rady ako celku, resp. osobitných jej orgánov. Z podaného návrhu na odvolanie Jána Mazáka z funkcie predsedu súdnej rady jednoznačne vyplýva záver, že tento konal nad rámec svojej zákonom vymedzenej právomoci.

Pokiaľ Ján Mazák v bodoch 32 až 35 ústavnej sťažnosti argumentoval svojim oprávnením podať disciplinárny návrh, tak je potrebné zdôrazniť, že v skutkoch 1 až 9 návrhu na jeho odvolanie sa podľa povahy veci ani teoreticky nejednalo o žiadne podozrenia z disciplinárnych deliktov príslušných sudcov (napr. pri skutku 2 bola sudkyňa poškodenou v trestnom konaní).

Rovnako nesprávny je aj záver vyjadrený v bode 31 ústavnej sťažnosti týkajúci sa toho, že predseda súdnej rady disponuje oprávnením obdobným oprávneniu predsedu súdu podľa § 42 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov⁴. Žiadne takéto ustanovenie nie je totiž v zákone o súdnej rade, resp. inom všeobecne záväznom právnom predpise obsiahnuté.

Ján Mazák vo svojich pokynoch nakoniec ani **nepoukazoval na svoju návrhovú disciplinárnu právomoc** a naopak uvádzal v nich zákonné ustanovenia jednoznačne sa netýkajúce oprávnenia podať disciplinárny návrh.

Pokiaľ je v bode 38 ústavnej sťažnosti uvedené, že Ján Mazák „len“ zisťoval, či príslušnej sudkyňi bola v trestnom konaní riadne poskytnutá ochrana, tak ani takýto „láskavý a starostlivý úmysel“ nemôže nahradiť absenciu právomoci konať namietaným spôsobom, najmä keď dotknutá sudkyňa Jána Mazáka sama v tomto smere nekontaktovala a ani o jeho „opatere“ nemala vedomosť.

V tejto časti ústavnej sťažnosti si Ján Mazák zároveň aj protirečí, pretože on sám aktívne zverejnil na webovom sídle súdnej rady materiál označený ako „*Podania na Súdnu radu Slovenskej republiky (Poradca)*“, v ktorom označil disciplinárnu aktívnu legitimáciu predsedu súdnej rady za subsidiárnu vo vzťahu k iným oprávneným subjektom. Žiadne podnety alebo podania vrátane tých anonymných pritom Ján Mazák vo veci namietaných 9 skutkov príslušným predsedom súdov alebo inej osobe oprávnenej podať disciplinárny návrh proti sudcovi pritom nezaslal.

Ján Mazák svojim lustrovaním sudcov realizovaným mimo akéhokoľvek čo i len teoretického dotyku výkonu svojej návrhovej disciplinárnej právomoci **fakticky vykonával previerky** sudcov, pretože zisťoval informácie o sudcoch preventívne a bez toho, aby vo vzťahu k nim vykonával nejakú právomoc svoju ako predsedu súdnej rady, resp. právomoc súdnej rady ako takej.

Bezpečnostné previerky sudcov boli pritom odmietnuté Ústavným súdom Slovenskej republiky už v náleze sp. zn. PL. ÚS 17/08 z 20. mája 2009. Zároveň preverovanie ústavou a zákonom určených skutočností súdnou radou musí byť vykonávané pri rešpektovaní nezávislosti súdnej moci dodržiavaním zákonných záruk procesného ako aj kompetenčného charakteru. Európske štandardy vykonávania preverovania sudcov sú obsiahnuté aj v Stanovisku č. 21 (2018) Poradnej rady európskych sudcov (CCJE) o zamedzení korupcie v súdnictve, podľa ktorého by mal byť rozdiel medzi preverovaním kandidáta na funkciu sudcu a preverovaním sudcu (bod 27, odporúčania časť V, bod f). CCJE upozorňuje (bod 28) na negatívny efekt lustrácií, ktorým môže byť ich zneužitie na eliminovanie politicky neželaných sudcov. Proces preverovania musí byť vykonávaný kompetentnými, nezávislými a nestrannými orgánmi. Musia byť poskytnuté inštitucionálne, infraštrukturálne a iné organizačné záruky pre nezávislé, transparentné a nestranné súdnictvo (bod 18).

Pokiaľ sa jedná o dohľadanie nad dodržiavaním zásad sudcovskej etiky, uvedené spadá do kompetencie predsedu súdu[9], sudcovskej rady[10], hodnotiacich komisií[11] alebo Stálej etickej komisie súdnej rady resp. súdnej rady ako kolektívneho orgánu[12]. Vykonáva sa v zmysle zákona a smernice súdnej rady o etike sudcov.[13] Predseda súdnej rady pritom nie je orgánom dohľadu nad etikou sudcov.

Pre úplnosť možno uviesť, že znenie § 27hh ods. 6 zákona o súdnej rade[14], o ktoré oprel svoju argumentáciu Ján Mazák v ústavnej sťažnosti, vo vzťahu k šetreniu vykonávanému predsedom súdnej rady predpokladá jednoznačný vzťah k disciplinárnemu previneniu sudcu a veciam s nim súvisiacim. To znamená, že skutok spojený s vyvodzovaním disciplinárnej zodpovednosti **už musí byť dostatočne určite vymedzený**. Pri namietaných 9 skutkoch však Ján Mazák nemal a logicky ani nemohol mať známe nejaké obrysy disciplinárneho previnenia a jeho lustrácia sudcov tak mala jednoznačne povahu *fishing expedition*.

Ad 2. Lehota na prípravu obhajoby

Vo vzťahu k odňatiu práva na prípravu obhajoby je potrebné uviesť, že z citovanej zápisnice zo zasadnutia súdnej rady konaného dňa 16. apríla 2024 jednoznačne vyplýva opak.

Zo strany navrhovateľov bola Jánovi Mazákovi predložená ponuka, že na zasadnutí súdnej rady dňa 16. apríla 2024 bude prednesený návrh doplnený v následnej diskusii, pričom Ján Mazák sa bude môcť vyjadriť k návrhu a dôvodom v ňom uvedeným vrátane diskusie o nich na mimoriadnom zasadnutí súdnej rady, ktoré sa uskutoční 23. apríla 2024. To znamená, že Jánovi Mazákovi **bola relevantne daná ponuka riadne sa pripraviť a predniesť svoju obhajobu**.

Ján Mazák sa pritom s návrhom na jeho odvolanie podľa vlastného vyjadrenia oboznámil v pondelok 15. apríla 2024, čo znamená, že do 23. apríla mu bola poskytnutá lehota 7 kalendárnych z toho 5 pracovných dní.

Zákon pritom konkrétnu lehotu na prípravu vyjadrenia (obhajoby) odvolávaného predsedu súdnej rady neustanovuje. Analogicky možno poukázať na Trestný poriadok, ktorý stanovuje lehotu 5

pracovných dní na prípravu na hlavné pojednávanie (§ 247 ods. 1) alebo Civilný sporový poriadok stanovujúci lehotu 5 dní pri príprave na pojednávanie (§ 178 ods. 2). Z hľadiska proporcionality sa preto navrhnutá lehota 7 kalendárnych z toho 5 pracovných dní na prípravu musí javiť ako dostatočná.

Návrh na odvolanie Jána Mazáka z funkcie predsedu súdnej rady bol pritom relatívne stručný, keďže mal len 6 strán. Tomu nakoniec zodpovedá aj reakcia Jána Mazáka, ktorý v priebehu pár hodín začal mediálnu prezentáciu, v ktorej dôvodnosť podaného návrhu spochybňoval a súčasne aj svoju ústavnú sťažnosť spracoval (i keď prostredníctvom právneho zástupcu) už 23. apríla 2024.

Pokiaľ chcel v tejto súvislosti Ján Mazák skúmať aj postup jeho dvoch predchodkýň (bod 48 ústavnej sťažnosti), tak táto námietka je zjavne irelevantná, keďže ich postup nebol jednak namietaný a súčasne počas výkonu ich funkčného obdobia bola účinná odlišná právna úprava.

Zo zvukového záznamu zo zasadnutia súdnej rady konaného dňa 16. apríla 2024 je celkom zrejmé, že krátkosť ponúknutej 7 dňovej lehoty na prípravu obhajoby odôvodnil Ján Mazák inými svojimi povinnosťami predovšetkým snahou zúčastniť sa osláv 20. výročia vstupu Slovenskej republiky do Európskej únie. Už z uvedeného je zrejmé, že snaha menovaného oddialiť hlasovanie o návrhu na jeho odvolanie z funkcie predsedu súdnej rady bola cieľenou obštrukciou.

Žiadna ceremoniálna akcia nemôže byť dostatočne relevantným dôvodom na odloženie tak podstatného úkonu, akým je vysvetlenie podozrení z nezákonného lustrovania sudcov.

Práve závažnosť navrhovateľmi zistených skutočností objektívne znemožňovala, aby tieto boli súdnou radou prejednané až v horizonte Jánom Mazákom navrhnutých niekoľkých týždňov. Akceptácia takéhoto odloženia by bola okrem iného aj vrcholne neúctivým aktom voči samotným neoprávnene lustrovaným sudcom, ktorých čakanie na výsledok by bolo podradené pod „iné povinnosti“ Jána Mazáka.

Ad 3. Hlasovanie Petra Šamka

Vo vzťahu k údajnému hlasovaniu člena súdnej rady Petra Šamka vo vlastnej veci je potrebné akcentovať, že sa jedná o nesprávny výklad a to z viacerých dôvodov.

Predovšetkým súdna rada je kolektívnym orgánom, ktorého členovia **nie sú** pri výkone svojej funkcie v nej **zastupiteľní**. To znamená, že členovia súdnej rady nemajú možnosť hlasovať len v tých prípadoch, kedy je to explicitne a taxatívne normatívne ustanovené. *De lege lata* je jediným takýmto dôvodom ustanovenie § 6 ods. 7 zákona o súdnej rade^[15], ktoré sa však daného prípadu netýka.

Absurditu uvedenej námietky je pritom možno najlepšie demonštrovať na príklade, v zmysle ktorého by sa predseda súdnej rady stal fakticky neodvolateľným, ak by podobne ako Petra Šamka nezákonne lustroval aj ďalších 9 členov súdnej rady.

Ústava Slovenskej republiky a ani zákon o súdnej rade nepoznajú postup, ktorého sa domáhal Ján Mazák a to vylúčenie Petra Šamka z hlasovania. Hlasovanie Petra Šamka o návrhu na odvolanie Jána Mazáka z funkcie predsedu súdnej rady nebolo hlasovaním o subjektívnom práve Petra Šamka. Výsledok hlasovania nemal totiž žiaden dopad na to, či bol Peter Šamko neoprávnene lustrovaný.

Podľa nášho názoru, ak člen súdnej rady zistí, že sa jeho osoba stala predmetom nezákonného postupu zo strany predsedu súdnej rady, má legitímne právo požadovať odvolanie predsedu súdnej rady z jeho funkcie.

Opačný výklad prezentovaný Jánom Mazákom v jeho ústavnej sťažnosti by totiž znamenal **preferenciu nezákonného postupu predsedu súdnej rady pred legitímnou snahou poškodeného člena súdnej rady domôcť jeho ukončenia**. Z hľadiska elementárnej logiky ako

i proporcionality zásahu do práv predsedu súdnej rady a jeho postupom dotknutého člena súdnej rady je preto záver Jána Mazáka neudržateľný.

Ad 4. Arbitrárnosť odvolania a odôvodnenie

Pokiaľ ide o arbitrárnosť rozhodnutia, ktorým bol Ján Mazák odvolaný s funkcie predsedu súdnej rady, je potrebné súhlasiť s menovaným, že pri absencii odôvodnenia obsiahnutého priamo v texte uznesenia, je potrebné brať za odôvodnenie okrem obsahu návrhu aj obsah rozpravy na rokovaní súdnej rady, ktorý predchádzal napadnutému rozhodnutiu.

Na tomto mieste je ale potrebné upozorniť, že Ján Mazák, napriek tomu, že mu bola navrhnutá primeraná 7 dňová lehota na prípravu obhajoby, túto bezdôvodne odmietol a následne rokovanie súdnej rady opustil.

Práve týmto svojim počinom sám Ján Mazák spôsobil, že rozprava členov súdnej rady bola ochudobnená o argumenty svedčiace proti dôvodom uvedeným v návrhu na jeho odvolanie z funkcie predsedu súdnej rady. Zo strany iných členov súdnej rady, než navrhovateľov, totiž jednoznačné argumenty svedčiace v prospech konania predsedu súdnej rady *lege artis* vôbec nezazneli.

Svojimi argumentmi pritom mohol Ján Mazák presvedčiť členov súdnej rady (vrátane navrhovateľov), že konal v súlade so zákonom, čo sa nesporne mohlo prejaviť na výsledku hlasovania. Tým, že Ján Mazák sám a dobrovoľne nevyužil možnosť obhajoby, sám zmaril to, aby sa rozprava podrobne zaoberala všetkými jeho argumentmi, ktoré tak prvý raz zazneli až v ústavnej sťažnosti.

Vzhľadom na subsidiaritu ústavného prieskumu pritom konanie o ústavnej sťažnosti nemá nahrádzať konanie na preskúmvanej inštancii. Keďže tento následok spôsobil sám Ján Mazák, nemala by byť s odkazom na zásadu *vigilantibus iura scripta sunt* jeho ústavná sťažnosť preskúmvaná v rozsahu naplnenia dôvodov pre odvolanie menovaného z funkcie predsedu súdnej rady.

K dočasnému opatreniu

K návrhu na vydanie dočasného opatrenia, ktorým sa Ján Mazák domáhal, aby Ústavný súd Slovenskej republiky zakázal súdnej rady zvoliť si svojho predsedu, je potrebné uviesť, že takýto návrh je v rozpore s verejným záujmom.

Súkromný záujem Jána Mazáka na výkone funkcie predsedu súdnej rady totiž nemôže prevážiť verejný záujem na nespochybniteľnej legitimitate súdnej rady a jej riadení zo strany predsedu zákonným spôsobom. Neoprávnené lustrovanie sudcov takúto legitimitu absolútne neguje.

S tým súvisí aj nevyhnutá potreba hĺbkového auditu činnosti predsedu súdnej rady a eventualita jej marenia zo strany odvolaného predsedu. V záujme vyhnutia sa takýmto podozreniam je nevyhnutné, aby súdna rada získala nové vedenie s dôverou členov súdnej rady a následne aj verejnosti.

Nakoniec o funkciu predsedu súdnej rady sa môže pri novej voľbe uchádzať aj samotný Ján Mazák, ak získa dôveru 3 členov súdnej rady, ktorý ho do tejto funkcie opätovne navrhne. Aj z tohto pohľadu sa preto nemožno stotožniť s „nevyhnutnosťou“ vydania dočasného opatrenia.

IV. Záver

Právny štát je založený na dôvere verejnosti v jeho inštitúcie a ich zákonné rozhodovanie. Dôvera v súdnicstvo nemôže byť budovaná bez dôvery v súdnu radu. Ak má byť totiž súdna rada ústavným orgánom sudcovskej legitimacy, musí túto legitimitu napĺňať a to nielen vo vzťahu k verejnosti ale

i sudcom samotným. Súdna rada na čele s predsedom, ktorý neoprávnene lustruje sudcov, však podľa nášho názoru takýto účel naplňať **nemôže**.

Na základe vyššie uvedeného sa preto domnievame, že odvolaním Jána Mazáka z funkcie predsedu súdnej rady neboli porušené nielen jeho práva ale ani ustanovenia Ústavy Slovenskej republiky v rozsahu namietanom v jeho ústavnej sťažnosti.

[1] https://www.sudnarada.gov.sk/data/files/2093_ts_23_04_2024_us_jm.pdf

[2] https://www.nssud.sk/web_object/Rozhodnutia_PDF/32D152021.pdf

[3] <https://zasadnutia.sudnarada.sk/data/att/14908.pdf>

[4] Podľa § 42 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov „Predseda súdu je povinný dohliadať na dodržiavanie povinností ustanovených sudcom týmto zákonom a osobitnými zákonmi a v prípade dôvodného podozrenia z ich porušovania je povinný vykonať opatrenia nevyhnutné na zistenie skutkového stavu, odstránenie zistených nedostatkov a vyvodenie disciplinárnej zodpovednosti alebo trestnej zodpovednosti.“

[5] <https://zasadnutia.sudnarada.sk/data/att/15395.pdf>

[6] <https://zasadnutia.sudnarada.sk/data/att/15534.pdf>

[7] <https://zasadnutia.sudnarada.sk/data/att/15587.pdf>

[8] https://www.sudnarada.gov.sk/data/files/2093_ts_23_04_2024_us_jm.pdf

[9] Ustanovenie § 53 ods. 1 písm. d) a ods. 3 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

[10] Ustanovenie § 69 ods. 1 až 3 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

[11] Ustanovenie § 27a nasl. zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

[12] Zásady sudcovskej etiky. Článok IV, V a VI.

[13] Smernica 1/2016 súdnej rady, ktorá upravuje postup Súdnej rady Slovenskej republiky pri realizácii pôsobnosti v oblasti všeobecného dohľadu a etiky sudcov v znení smernice schválenej uznesením Súdnej rady Slovenskej republiky č. 168 z 18. decembra 2017 (úplné znenie).

[14] Podľa § 27hh ods. 6 zákona o súdnej rade „Ak § 27ha ods. 8 a § 27hb ods. 5 neustanovujú inak, pri výkone pôsobnosti v súvislosti s oprávnením predsedu súdnej rady podať disciplinárny návrh voči sudcovi je predseda súdnej rady oprávnený požadovať od disciplinárne zodpovedného sudcu stanovisko k disciplinárnemu previneniu a k veciam súvisiacim s disciplinárnym previnením. Na tento účel si predseda súdnej rady môže vyžiadať súdny spis vrátane spisov v trestnom konaní a robiť z neho odpisy, výpisy, kópie a žiadať doplňujúce vyjadrenia, tým nie sú dotknuté ustanovenia Trestného poriadku.“

[15] Podľa § 6 ods. 7 zákona o súdnej rade „Člen súdnej rady, ktorý je kandidátom vo voľbe, nemá právo hlasovať na tejto voľbe, ak sa o zvolenie do tej istej funkcie uchádza aspoň jeden ďalší kandidát, ktorý nie je členom súdnej rady. Člen súdnej rady, ktorý je sudcom, nemá právo hlasovať aj vtedy, ak súdna rada rozhoduje o splnení predpokladov sudcovskej spôsobilosti tohto člena súdnej rady.“